

Fælles dansk-svensk aftale i henhold til artikel 16 i EF-forordning nr. 883/2004 i visse grænsetilfælde

Beskæftigelsesministeriet (Danmark) og Försäkringskassan (Sverige) har med henvisning til artikel 16 i forordning nr. 883/2004, som giver de kompetente myndigheder eller udpegede organer i medlemsstaterne mulighed for at indgå aftaler om at gøre undtagelser fra artikel 11-15 for visse personer eller visse persongrupper, ud fra følgende betragtninger

(1) I tilslutning til Øresundsbroens færdiggørelse og ibrugtagning indledtes et samarbejde for at skabe en region omkring Øresund, som har til formål at danne et fælles arbejdsmarked, hvor man kan arbejde på den ene side af Øresund og bo på den anden, uden at regler om skat, afgifter, ydelser og bidrag bliver en barriere for integrationen i regionen.

(2) Et af de problemer, man er stødt på, gælder social sikring og arbejdsgiverafgifter hertil, eftersom reglerne i forordning 883/2004 kan indebære at bopælslandets socialsikringsregler gælder, når man arbejder i to lande og er bosat i det ene, hvilket ofte ikke er i den enkeltes interesse.

indgået følgende aftale:

Artikel 1

Lovvalg

1. Efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde gives samtykke til, at en person er omfattet af lovgivningen i arbejdsgiverens eller hovedarbejdsgiverens hjemstedsland i følgende situationer:

a. Personer ansat af en arbejdsgiver med hjemsted i et land, når de både arbejder en væsentlig del i det land, hvor arbejdsgiveren har sit hjemsted (mindst halvdelen af arbejdstiden i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder) og som distancearbejde i bopælslandet.

Disse kriterier anvendes også i andre situationer, hvor der udføres arbejde i bopælslandet for samme arbejdsgiver.

b. Personer, der er ansat til arbejde i et land for en arbejdsgiver med hjemsted der, og som samtidig har honorarlønnede tillidshverv i andet land.

2. Stk. 1 finder anvendelse på arbejde ud over i Danmark og i Sverige, når der er tale om arbejde i form af tjenesterejser, kurser, konferencer, messer og lignende i andre EU/EØS-lande eller Schweiz og på betingelse af, at arbejdet er af tilfældig, sporadisk og enkeltstående karakter. Beskæftigelsen i andre EU/EØS-lande eller Schweiz må ikke være et led i et tilbagevendende arbejdsmønster, der betyder, at man reelt arbejder fast i flere lande end Danmark og Sverige (fx "tjenesterejse" til koncernens kontor i Norge hver uge).

Artikel 2

Procedure

1. Ansøgning om at blive omfattet af lovgivningen i (hoved)arbejdsgiverens hjemstedsland indgives af arbejdsgiver og lønmodtager, der ved deres underskrift begge bekræfter, at de er interesseret i at indgå aftalen.

2. Udvekslingen af information i sager i henhold til denne aftale skal foregå mellem de kompetente institutioner via EESI ved brug af LA_BUC_01.

3. Den enkelte afgørelse tidsbegrænses til 3 år frem i tiden. En aftale kan samtidig indgås med tilbagevirkende kraft under forudsætning af, at der ikke er betalt sociale bidrag/afgifter og/eller modtaget sociale sikringsydelser i bopælslandet.

4. Der er mulighed for at indgå flere aftaler i forlængelse af hinanden, så længe betingelserne er opfyldt.

Artikel 3

Afsluttende bestemmelser

1. Denne aftale erstatter den fælles dansk-svenske erklæring om anvendelse af artikel 17 i EF-forordning nr. 1408/71 i visse grænsesituationer af 4. december 2001.

2. Aftalen træder i kraft den 1. maj 2024 og gælder indtil andet aftales.

København den

25.04.2024

For Beskæftigelsesministeriet

Tine Nielsen Hertz

Stockholm den

25.04.2024

För Försäkringskassan

Marie Axelsson